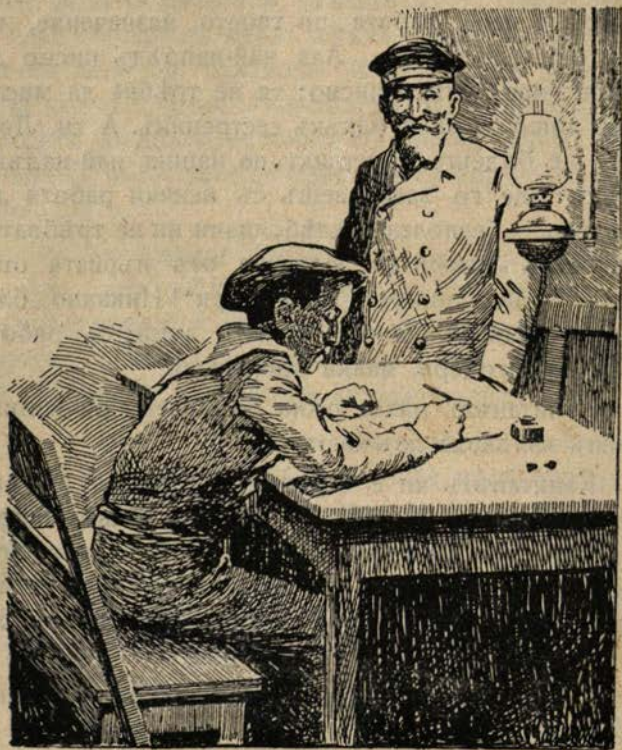

Вечерта Ервинъ седѣше, въ своето ново облекло, при писмената маса въ салона. Лампата хвърляше ярка свѣтина върху усърдно-пишещето момче. Какъ горѣха странитѣ му! Наведенъ надъ работата

Ервинъ пише писмо до леля си.

си, той и не забѣлѣзваше, че двѣ очи го гледаха съ бащинска любовъ. Колко приличаше то на баща си! Капитанътъ продължаваше да го гледа съ голѣмо внимание, той се усмихваше нѣкакъ мило, доволно и тиха радостъ изпълваше гърдитѣ му,